

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 33. Mt. XVII

Rugpiūcio-Aug. 14, 1937

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Gal. 3, 16-22.

BROLIAI, pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma, ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau nebe pažadėjimu. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai

kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl peržengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra, kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kurs galėtų padaryti gyvus, teismus būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštas užrakino visa po nuodėme; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

EVANGELIJA

Luko 17, 11-19.

ANUO METU, keliaudamas į Jeruzalę, Jėzus ėjo tarp Samarijos ir Galilėjos. Jam įeinant į vieną sodžių, jį sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir, pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad be-

eidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo, garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi, jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

Kame Tikroji Laimė?

Bastūnas

NĖRA tokio žmogaus, kuris nenorėtų, nieieškotų laimės. O ant šios žemės nors ir randasi šiokia tokia laimė, bet ji niekadous neužganėdina žmogaus troškimų. Vis žmogus ieško, žiūri, siekia, žvaigždėms jų dieviškosios symfonijos pavydi. Žemė mums ne namai. Mes esame skirti amžinystei, mūsų tėvynė Dievo karalystėje. Pasaulis, tai tik bandymo, pratybų vieta, per tyrus į žadėtą žemę varginga kelionė. "Žemė," anot Šventosios Teresės, "mūsų laivas, betgi ne namai." Tad nedėvai, kad niekas šiame ašarų ištrėmime negali žmogaus sielos nuraminti, jo sielos taure laime sklidinai pripildinti.

Nemaža žmonių žiūri į šį gyvenimą, kaip į gražų, rūtomis žaliuojantį darželį, kurio medžių šakos visokių geidimų ir linksmybių vaisiais žemėn linksta, bet Saliamonas, se-

nobės "Išminčius," išvaikščiojęs žaliausius ir linksmiausius darželius, sekęs visų linksmybių rožėmis nuklotais takais, ne vieną žiedą nuraškėjęs ir visų to darželio vaisių paragavęs, prisipažino, kad galų gale, jis radęs skausmą vietoje laimės, susikrįtimą vietoje džiaugsmo. O, vienok, jeigu kada nors buvo toks žmogus, kuriam žemės turtais ir džiaugsmu būtų galėję laimės suteikti, tas žmogus, iš tikrųjų, turėjo būti Saliamonas. Bet išlenkęs džiaugsmo taure ligi pat padugnių, jis ištarė tuos liūdniausius visos žmonijos nusivylimo ir susikrįtimo žodžius: "Tuštybių tuštybės, viskas tuštybė!" Kurgi yra tie malonumai," klausia Šv. Augustinas, "dėl kurių vaikščiojai negerais keliais? Aš neklausiu, kur jie rasis, kada gyvenimas baigsis, betgi kur jie dabar yra? Ši diena pralenkė vakarykščią dieną;

rytojus pralenks šią dieną. Ir argi rytojus nepergyvens tavo viską, kam turi prisirišimą ir meilę?" Kas, kas, bet jau Šv. Augustinas žinojo kuomi ta žemės laimė atsirūgstanti. Ir Šv. Bernardas pritaria: "Šio pasaulio smagumai yra žalingi ir niekam neverti." Tie Saliamono žodžiai ir šiandien tiesą skelbia, ir šiandien moderniškai skamba. Ar turtai atneša laimės? Ar smagumai gali tą spragą širdyje užkišti, tą sielos ilgesį užganėdinti? Ar rūmai ir dvarai išaiškina gyvenimo prasmę, ar su vedimu ir ištekejimu baigsis mūsų gyvenimo tikslas? Ar pasaulis gali mums duoti tikrą, pilną ir nors kiek tveriančią laimę. Šiandien, kaip ir senobėje, žiūrime į tryškančias jaunatvės putas, matome jaunimą, degantį nerimasties karštlyje, bėgantį paskui laimės šešėlį, kuris vis veda į ateitį. O ta ateitis kaip neateina, taip neateina. Taip gi, tuo pačiu kartu, žiūrime į bekaršiančią gentkartę, liūdnai besėdinčią tarp samanomis barzdotų gyvenimo griuvėsių ir apgailestaujančią, kad, kaip ryto rasa saulei pakilus, išrūko visos jos viltys ir džiaugsmai. [Psižiūrėkime aplinkui; gerai įsižiūrėkime į šios žemės džiaugsmus ir smagumus ir noroms nenoroms, turėsime prisipažinti, kad tipinga šio gyvenimo daina prasideda ir baigiasi tais pačiais liūdnais, be vilties žodžiais: "Tuštybių tuštybės ir viskas tuštybė!" Mūsų poetas tą patį jautė, kai, aiškindamas kaip sunku gyventi, užgiedojo:

*"Lopšy mes verkiame, svieta išvydę;
"Verkiame, meilės pančius pažinę;
"Verkiame nuo kelio tiesaus nuklydę;
"Verkiame, karstą sau atsiminę."*

Jau nemaža vandens prabėgo, kai keliavime lengvu pasaulio nurodytu keliu. Kur jis mus nuvedė; ką mums suteikė? Argi nebūtų pravartu pasukti į šoną ir pažiūrėti kur tas nelygus, grubluotas, išsižadėjimo kelias veda? Visi šventieji juo keliavo; net Pats Kristus Savo kryžių vilko šiuo keliu, kur lomelėse Jo kraujas tyvuliojo. Mes gerai žinome, kad tas kelias veda mus į tą, ko ieškome, ko trokštame, o vienok, vis laikomės to lengvo, šio pasaulio rožėmis nukloto kelio. Kas yra šioje ašarų pakalnėje tikrai naudinga? Ar pinigai? Šios dienos turtuolis gali ant rytojaus tapti elgeta. Ir tai ne iš piršto iščiulbtas priežodis, bet tikra ir šventa tiesa, kaip šių dienų depresija, krizė ir valiutų nukritimas aiškiai mums,

kaip ant delno parodo. Ar grožybė? Didybė? Perteklis? Tai tik ligusto sapnai, kurie, kaip pavasario sidabrinė rasa, saulei dirstelėjus, išrūksta. Ar garbė? Geras vardas? Tai šešėliai be jokio esybiškumo, be jokio tikrumo — žmonių tušti plepėjimai. Ar galybė? Karaliai ir valdovai — milžinai molio kojomis; mirokliai, marūs, kaip ir mes. Jie neamžini; net ir mūsų amžiuje esame matę sostų ir karūnų ir karalių gentkarčių žiaurų ir negailestingą likimą. Tie, kurie čia tikisi rasią laimę ir džiaugsmą, ieško, anot tos dainelės: "žiemužės šeko, vasaružės sniego." Negalite paminėti nei vieno daikto ant šios žemės, kuris nebūtų tuščias ir tik laikinas. Apturėta, susilaukta ar pasisavin-ta laimė, kaip nuraškėta gėlė — mirusi.

Tik dangaus džiaugsmai pastovūs, amžini. Čia, kur tik pasisuksime, matome vargą, badą, ligą, skausmą; danguje vien tik grožybė, skaistybė, linksmybė ir iškilmingumas. Čia, skaustmo ir šielvarto aimanavimai ir darbo žmogelio gilūs dūsavimai; o ten saldi ir švelni ramybės harmonija. Šios žemės valdovai gali mus parblokti, kojomis mindžioti; danguje Dievas Karalius ir Jo valdžia yra meilės ir mielaširdystės valdžia. Čia ištikimas draugas, kaip paparčio žiedas, sunku rasti; čia draugystė dieną tyška, naktį pyksta — tokia, kaip kovo mėnuo nepastovi. Danguje visi draugai; ir draugystė, kaip ta Petro uola, amžina. Čia tik liga ir mirtis; ten sveikata ir nedarumas. Žodžiu, visa tai, kas nelaiminga ir varginga ištremta iš dangaus, nes tenai nebus visų vargų priežasties — mirties; kaip Šv. Jonas aiškina, "Dievas nušluostys nuo jų akių kiekvieną ašarą; mirties daugiau nebebus, nei dejavimo, nei šauksmo, nei skausmo nebebus daugiau; nes kas buvo pirma, išnyko." Arba kaip Šv. Povilas priduria, "Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas prirengė tiems, kurie jį myli." Pirmasis ištremia iš dangaus visa, kas liūdna, varginga; pastarasis teigiamai piešia neįmanomus dangaus džiaugsmus. Abu greta, mums parodo, kur visos mūsų širdies svajonės baigiasi, kur visi mūsų troškimai visiš-kai ir galutinai ilsisi.

Tad, mūsų gyvenimo tikslas aiškus; kelias į tą tikslą Paties Kristaus praskintas ir Jo sunkaus kryžiaus gerokai išlygintas, sušvelnintas. Kiti jau pirm mūsų tuo keliu nuėjo ir eina ir eis; o "jei," anot Šv. Augustino, "kiti ir kitos, tai kodėl ne aš?" Amen.

DU PASAULIU

"Labai sveikas ir galingas turi būti žmogaus protas, kad galėtų tikėti, kaip reikia. Todėl visuomet būna, kad tautosė, kur dvasia ima gęsti, pirmiausia tikėjimas apmiršta."—VYSKUPAS PR. BŪČYS, M. I. C.

KAIP gi gražus ir visus į save traukiantis žodis "tikėjimas"! Ir kaip gi pasaulis nesigērės tuomi, kuomi iš tikrųjų verta gērėtis! Pasaulis ir tikėjimas du dalyku, kurie vienas kitą papilddo, įprasmina, duoda turinį.

Visur pasaulyje rasime ar šioki, ar kitoki tikėjimą, ar šiokią, ar kitokią religiją. Nes pats kasdieninis žmonių gyvenimas rodo, kad tikėjimas bei pastikėjimas vieno žmogaus kitu žmogumi yra lydimas kiekvienamę žingsnyje. O tikras tikėjimas į Dievą lydi žmogų nuo pat vaikystės, kada jauno žmogaus jausmai, valia ir protas atbunda, lig karsto lentos. Bet ar čia baigiasi žmonių tikrasis tikėjimas? Ne! Jis siekia ir anapus grabo — pomirtinio žmogaus gyvenimo, nes pilnutinis tikėjimas į Dievą kaip tik yra nukreiptas į sielos nemirtingumą.

Tikro tikėjimo santykiavimas su pasauliu

Sakau, tikėjimas yra labai svarbus veiksnys pačiame žmonijos gyvenime. Pasaulio kova, kuri vyksta dėl tikėjimo, geriausiai mums parodo tikėjimo esmės svarbumą, brangumą bei aktivumą žmonių gyvenimo plėtotėje. Visos kovos, kurios vyksta pasaulyje ir ar tik nebus atspindys tikėjimo, tikėjimo į Dievą, ir, to tikėjimo sulig Dievo nurodymų vykinimo žmonių ir viso pasaulio tarpe klausimas? Taip! Manau, kad niekas, o niekas neginčins, jog kovos, vykstančios dėl žemiškų turtų, taip pat ir ar tik nebus tikėjimas į nemirtingą sielą, į Dievą tas taškas, apie kurį ir sukasi pasaulio žūtbutinė kova? Jei tikėjimas nebūtų svarbus veiksnys ir visokiš sustojimo taškas, tai, manau, kad į jį visai niekas ir nekreiptų jokio dėmesio. Bet tuo tarpu pasaulyje visai ką kitą matome.

Mes matome, kad kur tik Kristaus mokslas išsiplatina, ten tuoj taip pat prasideda kovos prieš jį. Nė joks tikėjimas nėra taip persekiojamas, kaip Katalikų Bažnyčios, atseit, paties Kristaus mokslas. Nes Kristaus

mokslas, kaipo tiesos mokslas daugeliui nepatinka. Šitą ryškiausiai parodo šiandieninis Amerikos ir Europos gyvenimas. Amerika ir Europa šiandieną vaitoja. Jos nori pasiliuosuoti (išsinerti) iš krikščionybės glėbės; jos nori būti stambeldiškos Amerika ir Europa. Pav. Rusija jau viešai ir slaptai atsizada by kokio tikėjimo. Jai apie tikėjimą neprisimink, o jei prisiminsi, tai būsi nubaustas ir negausi iš komisaro rankų duonos. Todėl čia yra didžiausias pasityčiojimas iš tikinčiųjų! Bet ar tikėjimo Rusijoje nėra? Tikėjimas ten yra; vieni tiki į Kristų, o kiti į šėtoną. Šėtono tarnai tegarbina tik komisarą ir "žemiškąją" duoną. Bet paklauskime bekovojančios Rusijos, ar ji laiminga?! Aišku, ne! Ji yra besiblaškantis plačioje ir audringoj jūroj laivelis. Keleiviai, kurie plaukia tuo laiveliu, yra pergandinti. Jie iš baimės dreba, šaukiasi pagalbos iš kitur, bet veltui. Pats šėtonas neleidžia tiesti pagalbos rankos; visus pašėlę jo nasrai praryja bei paglemžia.

Tas pats panašiai yra ir pas mus, ar pas kitas tautas. Visur jaučiasi dvasios prislėgimas ir netikėjimas. O iš netikėjimo išplaukia ir kiti žemiški vargai; kaip ekonominis krizis ir t.t.

Bet kodėl taip yra? Į tai gali būti tik vienas atsakymas, kad nebūtų Kristus atėjęs į šį pasaulį, nebūtų prieš nuodėmę kova paskelbęs, nebūtų pasaulyje ir tokios sunkios kovos. Mes gyventumėme tada paprastu gyvenimu, lygiu stambeldiškam gyvenimui, kuris turi tik vieną šūkį: "kuo daugiau žemiškų smagumų bei turtų, kitus žmones pavėriant vergais," o daugiau nieko.

Tikėjimo supratimas gyvenime

Truputį stabtelkime! Šioje pašėlusioje kovoje mes matome vieną šviesesnį tašką, į kurį visų žmonių dėmesys atkreiptas, tikėjimą. Tikėjimas, pakeldamas sunkiausias kovas ir puolimo valandas, nenustoja savo esmės ir reikšmės. Jis nesikeičia. Tik keičiasi kovo-

jančiųjų už jį — tikėjimą — kovos būdai... Sekime patį gyvenimą. Pasaulij vyksta visokie pasikeitimai, patobulinimai bei palengvinimai. Dėl kultūros ir mokslo laimėjimų žmonių, kaip daugelio protas linksta manyti, gyvenimas turi būti laimingesnis. Bet pasaulyj matom visai ką kitą. Iš viso šiandieninio gyvenimo, pav., kad į Europos moderniškojo gyvenimo, matome, kad palaimos, taikos bei meilės gyvenime pilnai dar nėra. Tai nėra todėl, kad Kristaus mokslui permaža duodama veikimo galios pačiame gyvenime. Tikėjimo brangumą nusako Šv. Kirilijus Aleksandrietis: "Be tikėjimo žmogus šiame pasaulyj nuteisinančios malonės neturi, o kitame pasaulyj amžino gyvenimo." Todėl žmogus, kurs siekia šiame pasaulyje laimės bei išganymo, be tikėjimo yra visai silpnas. Jis galingas šėtono tarnas, o silpnas savo išganymo kalvis. Netikinčiam žmogui nieko nėra šventa, nieko kilnaus, nieko džiuginančio pasaulyj. Be savęs jis nieko daugiau nemato; save skaito viskuo. Tokių žmonių, kurie tik į save yra išsigilinę ir save patys tegarbina ir yra daugelis iš mūsų, kurie šventus idealus ir Dievo įsakymus pamynė po kojomis. Nes netikėlių žmonių manymu tikėjimas yra našta; reikia mesti tikėimą šalin arba į jį visai nekreipti dėmesio!

Iš to seka išvada, kad apie bendrą žmonių gyvenimo palengvinimą negali būti nė kalbos, kol žmonių neišlips iš subedievėjimo, supasaulėjimo klampynių. Čia neminėsiu aš kokios tos klampynės; ar jos išbrendamos, ar ne, tik, sakau, kad tol pasaulis čypis ir vaitos, kol jis neatgims dvasiniai: o kitaip jis žus. Kuomet vėl į pasaulį ateis karo ar ugnies siaubas ir jį sunaikins, tada jis tegu nieko kito nekaltina ir neteisina, o patį save. Tik tada jis suprass, kad jo "dievas" buvo pilvas ir pinigai.

Išvada — gyvenimo viltis

Žodis "viltis" visus džiugina. Viltis yra paguoda varguose ir nelaimėse. Kuo didesnis vargas, tuo didesnė viltis iš sutrintų ir išvargintų širdžių. Galinga viltis kyla iš gilaus tikėjimo. Kas kitas gali paguosti žmogų, jei ne tikėjimas? Pirmuosius krikščionius išvedė iš katakombų ar ne tikėjimas? Taip, tikėjimas ir viltis.

Kaip piktojo pasaulio simbolis yra kerštas, pyktis ir pagieža, taip gerųjų žmonių ženklas yra viltis ir pasitikėjimas. Šv. Augustinas pasakė: "Kuris (suprass Dievas)

tave be tavęs sutvėrė, be tavęs neišganys tave." Todėl Kristus kovojo ir mirė ant kryžiaus, kad atsiektų žmonių atpirkimą, parodydamas tikėjimo siekimo reikala. Jei nori krikščionis būti išganytas, turi pats išganymo siekti. Gerą šito pavyzdį parodo Katalikų Bažnyčia. Ji kovoja, siekia neilstamai žmonių išganymo. Jei jos neklauso jos mylimieji sūnūs — tautos bei valstybės, tada ji eina į misijas pas stambeldžius. Tuomet nušvinta Kristaus šviesa anas tautas. Su Kristaus šviesa, ateina ir piktyčių dvasia. Tie piktieji apaštalai yra komunistai, masonai ir kiti bedieviai. Čia, kaip ir paš mus įvyksta arši kova. Tos kovos laimėtojas yra Kristus. Kitaip ir negali būti!

Šv. Augustinas sako: "Nė vienas nesulauks išganymo, kurio Viešpats Jėzus nebus galva, nė vieno nebus galva, kuris neprisidės prie Jo kūno — Bažnyčios. Iš čia mums aišku dėl ko eina šiame pasaulyje dvikova arba kova tarp tikėjimo ir netikėjimo. Atsakymas šitoks: jei nebūtų žmoguje sielos, jei nebūtų gimęs Išganytojas—Jėzus, tai nebūtų tokios dvasinės kovos. Nes ir taip čia žemėje būtų nuodėmės vergas. Bet dabar kitaip yra. Pasaulyj vyksta kova tarp nuodėmės vergystės ir sielos laisvės — išganymo. Pirmasis pasaulis bus šėtono, antrasis — Dievo. Šių dviejų pasaulių kovos pasibaigs, kada nebealsuos šis pasaulis. "Nes auksas ištyriamas ugnyje," sako patarlė. Taip žmogaus sielos skaistumas ir tikėjimas tyriamas tarp gyvenimo pavojų, kovų ir vargų.

K. Ž.

Kapinės

*Kryžius kryžium atsirėmęs;
Kapas kapą apkabinęs —
Tylū, liūdi čia visi...*

*Šiaurės vėjai pučia šalti,
Kapai, Kryžiai aimanuoja —
Ilgūs metai jie jam čia...*

*Leidžias saulė, naktis temsta —
Lieka saulės pėdsakai...
Kapų, kryžių siluetus
Prieš save matau, matau...*

*Liūdnas vaizdas — sielai klaiku —
Kūną varsto šurpuliai...
Liūdi beržai—griaudžiai verkia —
Ilgū...ilgu jiems čionai...*

Vargo Lyra.

DIES IRAE

J. Butkevičius

TARPE kitų gražių ir impresingų šv. mūsų Motinos — Katalikų Bažnyčios vartojamų giesmių — himnų, mes matome vieną visų gražiausią himną, — labiausia kiekvieno tikinčio kataliko sielą patraukiantį, — daugiausia joje dvasinius jausmus sužadinantį, kuris, mums pradėjus jį skaityti ar giedoti, aiškiausia visiems primena mirtį ir Paskutinįjį V. Dievo Teismą. Tas himnas lotynų kalboje pavadintas „Dies Irae“ („Diena rūščio ir teismo“). Jis pasidaro mums dar svarbesnis ir impresingesnis tuo, kai mes jį vartodami pasistengiame ne tik jo rytmą ir turinį, kiek tą amžiną tiesą, kuri jame talpinasi permatyti ir suprasti. Jo žodžiai visa tai aiškiausiai mums patvirtina.

Apie Dies Irae himno turinį ir begalinę svarbą, Jo Emin. kardinolas Wiseman taip išsireiškia:

“Tas himnas, tai yra, nesibaigiantis gailėstis, sujungtas su tvirta Dievo gailestingumo nemirtingajam žmogui viltimi.”

Daugelis kritikų ir bažnytinių giesmių žinovų specialistų tvirtina, kad jo autorius, turėjo būti ištikrųjų didelis genijus. Anglų kalbon jis yra išverstas ir vis tobulintas daugiau kai 20 kartų, kol jis pasiekė dabartinę savo instanciją (laipsnį). Dies Irae, — tai yra veik ištaisai poema, — tokia poema, kuri mums primena bendrą visų žmonių vienkartinį Paskutinio Teismo Dieną iš numirusių kėlimąsi ir bendrą visos pasaulio žmonių teismą. Svarbiausia tai, kad jis mums primena, kad visi slaptieji mūsų darbai, ten bus vienu akymirksniu viešumon iškelta, ir visa, kas tik bus rasta kaltu, nepaliks be bausmės. Kiekviena to himno eilutė, savaimė sukelia mintis, kurios pagaliau nejučiomis mums stato visai natūralų klausimą:

“Ką mes nuodėmingi žmonės save kaltais išvydę tuomet darysime? Pas ką pagalbos ir užtarimo tuomet sau ieškosime?”

Toji viltis, kuri himne yra pabriežiama, aiškiai mums primena vienintėlį mūsų visų nusidėjėlių užtarytoją ir gelbėtoją, toje baissioje ir skausmingoje dienoje, patį Teisėją V. Jėzų Kristų, — mūsų visų Sutvėrėją, At-

pirkėją ir Išganytoją, kuris begaliniais šv. savo kančios ir kryžiaus mirties nuopelnais, mūsų kaltes nuplovė ir savo Dangiskajam Tėvui, už jas atlygino! Dėlei to, vienas lotynų rašytojas taip sušunka:

“Domine gere curam mei finis.”

Dies Irae himnas originaliai baigiasi su 17-tu punkteliu ir skaitosi poema, su trilypiu rytmu; gi pirmosios keturios iš šešių paskutiniųjų eilutės, yra jau rytminis kupletas, su paskutinėm dviem eilutėm, kurios daugiau ar mažiau yra katalektika.

Pirmosios keturios iš šešių paskutiniųjų eilutės, jau randamos XII šimtmečio užrašuose, kai visas tas himnas dar nebebuvo parašytas. Sulig garsaus liturgisto Dom Ildefonso Schuster, Benediktinų Abato tvirtinimų, Dies Irae himnas pirmiausia pradėjo būti bažnyčioje giedamas pirmąjį Advento sekmadienį per šv. Mišias, kuomet esti skaitoma šv. Luko Evangelija apie pasaulio pabaigą. Ir tai patvirtina daugelis rašytojų. Gi apie patį Dies Irae himno autorių yra kiek ir skirtingų nuomonių. Tačiau daugelis himnologistų tvirtina, kad jį parašė Tomas Celanietis, vieno Pranciškonų Vienuolyno Prioras, buvęs šv. Pranciškaus Assyžiečio biografas, XIII šimtmety.

Nebereikalo Baltramiejus Rikonikietis, savo veikale, kurį jis pabaigė rašyti 1390 m., apie Penna Vienuolyną Abruzzi apielinkė, Italijoje, sako:

“Vienuolynas, kuriame randasi brolis Tomas, gali tikrai pasididžiuoti tuo, kad turi tokį elegantišką lyriką, kaip brolis Tomas Celanietis. Jis yra parašęs ir pirmąją apie šv. Pranciškų Assyžietį legendą. Jis taip gi parašė ir prozą, kuri paskiau buvo vartojama šv. Mišiose.”

Taigi kaip matome, Dies Irae himno autorius, buvo nepaprasto proto ir didelių toje srity gabumų žmogus, kurio atmintį gerbė ne tik patįs popiežiai, bet ir visa Rymo Katalikų Bažnyčios Hierarchija. Nestebėtina tat, kad Katalikų Bažnyčia vėliau tą himną ir įrašė savo liturgijon.

Sekmadienį, rugpiūčio 15 d., visi raginami priimti šv. Komuniją ir padėkoti Dievui, kad teikėsi pašaukti Lietuvą į krikščionybę prieš 550 m.

Marija — Mariu Žvaigždē

*Aš esu Dovydo šaknis ir giminē,
blizganti aušros žvaigždē. (Apr.
22, 16).*

FRANCŪZU revolūcijas teroro laikotarpis, buvo uždrausta tikėti ir melstis. Įstatymu buvo atmainyta vieša tvarka, bet liko nepakeistos nuoširdžių katalikų širdys. Kai jiems nebuvo leidžiama melstis viešai bažnyčiose, jie meldavosi namuose, ar slaptai kambariuose, kalnuose, net miškuose. Mirtimi buvo baudžiamas kiekvienas, kuris pripažindavo esąs katalikas ir meldžiasi.

Teroro teismui buvo apskūsta 22 metų mergaitė Augustina Jobardaitė. Žandaras, kuriam buvo įsakyta Jobardaitę areštuoti, slapta laiškeliu mergaitę ragino pabėgti, ar pasislėpti. Tačiau Augustina buvo pasiryžusi už tikėjimą mirti. Du žandarai Augustiną suėmė. Augustina, venkiant motinai, kaimynams, pažįstamiems, atsisveikindama užgiedojo: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* Marija, Augustinos, buvo paguoda. Atvirai pripažinusių katalikę Augustiną teismas pasmerkė mirti. Augustina ištarė priėmė vėl giedodama: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* Mirties sprendimą, kažkodėl budeliai nesiskubino vykinti. Tris mėnesius Augustina, su daugeliu kitų Kristui ištikimų katalikų, buvo uždaryta kalėjime. Čia Augustina nusiūminčius drąsindavo angeliškai giedodama: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* Netrukus kalėjimas virto, tarsi Marijos garbei koplyčia. Iš pasmerktųjų širdžių skambėjo galingas: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* 1794 metų liepos 25 dienos ryte džiaugsmingą giesmę nutraukė kalėjimo užraktų čerškėjimas. Pasirodęs mundiruotas Robespiero valios vykintojas, Augustiną ir daugelį kitų pasmerktųjų, pašaukė po gilotina. Verksmas pakilo kalėjime. Tačiau Augustina ramiai giedojo: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* Prie gilotinos Augustina, persižegnojusi, dar karščiau giedojo: *Sveika Mariu Žvaigždē!..* kol negailestingų budelių mašinos peilis nukirto jai galvą. Netrukus žuvo Robespieras ir jo teroras. Režimas sušvelnėjo. Tikintieji gavo laisvę melstis. Augustinos Jobardaitės dorybės, didvyriška ištvermė, giedotoji: *Sveika Mariu Žvaigždē*, dar ir šiandien ne tik giminiių, bet ypač jaunimo, yra minimos su didžiausia pagarba. *Sveika Mariu Žvaigždē!* — Augustinai buvo viltis kentėjimuose, saldžiausia paguoda mirties valandoje...

Nuostabus Misijonieriaus Dievo ir Artimo Meilės Pasišventimas!

Reutero Telegramų Agentūra iš Nakina miestelio, Ontario provincijoje, šiaurinėje Kanadoje, praneša, kad ten gyvena vienas dvasininkas didvyris — Tėvas J. M. Currence S. J., Jėzuitų Ordino misijonierius, kuris dar 150 mylių toliau į šiaurę nuo Nakina miestelio darbuojasi raudonųjų Kanados indėnų tarpe, skelbdamas Jėzaus Kristaus Evangelijos šviesą. Be to, vietinių gyventojų tarpe, Tėvas Currence yra žinomas dar ir kaip "skraidantis šiaurės Tėvas." Mat, jis yra lakūnas ir turi Misijų Fondo nupirktą jam orlaivį, skraidyti laikant misijas po tolimas vietas, kur kitu būdu nebegalima privažiuoti.

Dar pereitą žiemą, kai pranešimas sako, vietiniai gyventojai labai skaitlingai pradėjo sirgti gripu. Vieną savaitę du kartus jis savo gyvybę išstatė į didžiausią pavojų, kai laike baisaus štūrmo ir sniego pusnių, jis 5 sunkiai sergančius ligonius su orlaiviu nuvežė pas gydytoją, 150 mylių tolumo. Jis besiruošdamas kristi su ligoniais, atsiklaupė šalia orlaivio į sniegą, paaukėjo save ir ligonius švč. V. Jėzaus širdžiai, padarė šv. kryžiaus ženklą ir paskiau paleido mašiną. Visas sniegu apipustytas ir dalinai ledais apšalęs, jis laimingai su ligoniais atskrido. Tokių su sunkiai sergančiais ligoniais orlaiviu kelionių jis yra jau daug atlikęs. Už tą darbą Kanados vyriausybės apdovanotas aukštu laipsniu.

J. Butkevičius.

* * *

*Regisi liepsnos raitos krūtinėj —
Noras sušukti — veria lūpas!
Mintys tik moja amžių glūdybėn...
Žemiškiems norams vergauti gana!*

*Dienas liūdėjau vienas vienatvėj —
Be džiaugsmo lašo džiuvo širdis...
Saulėto žvilgsnio, akys nematė —
Ašaros karčios raižė skruostus...*

*Bet šandie jausmas manų atbunda —
Sieloje kaupias nauja galia...
Noris pakilti prie saulės sosto —
Tenai išlieti jausmą širdies...*

Vargo Lyra.

Parašė Rev. Patrick J. Healy

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Popiežius Pijus Vienuoliktasis

(Tęsimys)

Konkordatų sanlygos

Sanlygos, kuriomis tie konkordatai aptariamai, artimaj susija su tradicijonale Gelazianine Tecrija, kuri liečia Bažnyčios ir Valstybės santykius tame supratime, kaip išdėstė Popiežius Leonas XIII. Ta teorija arba aptarimas Bažnyčiai reikalauja savo draugovėje visiškos nepriklausomybės arba laisvės nuo Valstybės įsimašymo ar kenkimo. Sanlygų pagrindiniai punktai, kuriais susitariama, yra pripažįstami korporatyvio pobūdžio atsakomųjų valstybių ir Bažnyčios juridikaliųjų asmenų. Į konkordatų sanlygas įeina: vyskupų ir arkivyskupų paskyrimas; dvasiškios politinis nustatymas; katalikiškoji edukacija; katalikų moterystė; religiški arba vienuoliški ordinai; ir Bažnyčios savastis. Kiekvienas iš tų punktų įima daugybę kitų priedelių ir sujungtų punktų smulkmenuose ir svarbiausiuose dalykuose. Yra dvi ypatybės, kurias reikia pabrėžti. Pirmą, liečiant vyskupų paskyrimą, Naujo Kanono prieraišai niekada neatmetami iš akių ir pasarga Italijos konkordate yra skaitoma kaip pavyzdys. "Arkivyskupų ir vyskupų paskyrimas priklauso nuo Apaštalu Sosto. Prieš eisiant prie nominavimo arkivyskupo, vyskupo ar vyskupo padėjėjo su vyskupo sosto paveldėjimo teise, Apaštalu Sostas parinkto asmens vardą suteiks Italijos valdžiai, kad būti tikram, jog pastaroji nespriešina iš poltiškojo atžvilgio." Kitas punktas, kurio laikomasi, būtent, tų konkordatų priėmimą iš atsakomingos valdžios pusės, yra Apaštalu Sosto internacionalinio pobūdžio pripažinimas ir Kanonų Įstatymo rišančios galybės pripažinimas.

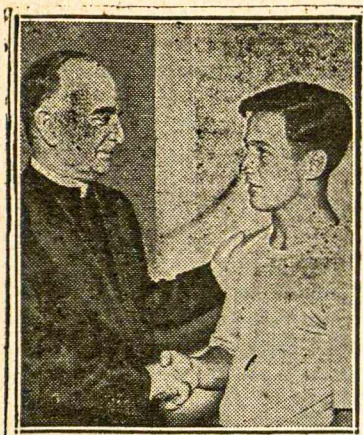
Viršui minėti konkordatai ir jau egzistuojanti konkordatai reikalauja specialių agentūrų savo palaikymui ir įsigalėjimui. Tos agentūros, kaip visų suvereniškų valstybių nuotykiuose, yra diplomatinės misijos arba pasiuntinybės, kurios pilnai patikėtos valstybių arba valdžių galvoms. Popiežiaus Pijaus XI popiežiavimo metu, Vatikano diplomatiniai santykiai buvo praplėsti ir sustvirtinti iki niekada neturėjusio sau panašaus vyriausio laipsnio. Nūdieniai užrube-

žių valdžios yra reprezentuojamos Vatikane vienuolikos ambasadorių ir dvidešimties pilnateisių ministerių, kuomet Apaštalu Sostą užrubežyje reprezentuoja trys dešimt nuncių ir skaitlingi apaštališki delegatai.

Atrodo stebėtina, kad netrukus sukaks du tūkstančiai metų, kaip Bažnyčia ir Popiežiai darbuojasi misijonieravimo dirvoje, o tik vienas Popiežius yra pavadintas kaip "Misių Popiežius." Kaip gi Popiežius Pijus XI laimėjo tokį garbingą titulą, reikėtų išskaityti jo visus nuveikimus. Jo visi žodžiai ir visa, ką jis nuveikė, turėjo ką nors tiesioginio ar netiesioginio misijų reikalais. Tada misijos buvo gerame padėjime, ir misijonierių uolumo nebuvo stoka, kuomet jis tapo Popiežium. Priežastį dėl jo viršenybės, gal, galima būtų rasti tikrumoje, kad jo planai visur reikalavo atsidaivime, su kuriuo jis aukojosi misijų darbu realizuoti savo planams. Jis buvo susidūręs su ypatingomis sunkenybėmis, kurios kilo iš tų pačių versmių, iš kurių visur drumstė pasaulio ramybę, kaip nacjonalizmas ir imperializmas. Nacijonalistinės valstybės vis galingiau tvirtėdavo savo tautinėmis ypatybėmis ir dažniau išsiskirdavo, ir juo labiau ryžosi išskirti svetimas įtakas, o imperialistinės valstybės užsispyrusiai ryžosi savo pasiuntinybes paversti politinėmis agentūromis arba pramonės interesų atstovybėmis.

Darbas misijoms

Tame Popiežius Pijus XI tvirtai stovėjo ir galingai pareiškė: "Bažnyčia niekada neleido savo misijoms tapti bent kurios žemiškosios galybės politiniais įrankiais." Jis paskelbė aiškius nurodymus misijonieriams, juos persergėdamas, kad neįsipainiotų pasauliniais siekiniais, ir jų maldavo, kad atsiduotų savo šventojo pašaukimo dvasiniams uždaviniais. Kad galingesniai plėsti misijų darbą, ir kad prašalinti kliūtis, kurias sudarė nacjonalistai ir imperialistai, jis naudojo tautinę kunigiją. Progos turėti savo kunigus, gautus iš tarp tų žmonių, tarp kurių jie darbuojasi, buvo žinomos nuo apaštalu dienų. Popiežius Pijus XI, kur tik galima, Bažnyčios darbo visą atsakomybę pavedė vietiniams kunigams. Birželio mėnesį, 1926

Laimėjo stipendiją. — Bob Furey (dešinėje) 16 m., iš Chicagos, sek., rugp. 1 d., nepastebėtai išgelbėjo tris mergaites nuo paskendimo Michigan ežere, netoli Oak St., maudynių. Sužinojus, kad jis yra C.Y.O. kumštinkas, J. E. vysk. B. J. Sheil (kairėje), C.Y.O. direktorius, suteikė stipendiją Šv. Vardo aeraumatikos mokykloj, Lockport, Ill.

metais, jis pats konsekrovo šešius kiniečius vyskopus, japonietį vyskupą 1928 metais, ir tris kiniečius, vieną anamitą, ir rytų indėnų 1933 metais. Jo nurodymais seminarijos buvo įkurtos vietinių kunigų edukacijai, kurios seminarijos dabar išleidžia šimtais misijonierių kas metais; vienuoliniai ordinai ir kongregacijos buvo įsteigtos vyrams ir moterims ir išaugo į dideles vienuolijas. Skaitlingose vietose misijinės bažnyčios dabar iš kitur nebereikalauja pašalinės paramos.

Popiežius Pijus XI pats užsiinteresavo misijomis labai praktišku būdu. Jis centralizavo misijų darbą Romoje. Jis organizavo fondą kolektas ir jų išdalinimą; jis seminarijose ir universitetuose įkūrė mokslo kursus misijiniams uždaviniais; jis 1923 metais organizavo misijų milžinišką parodą Vatikane; jis įsteigė misijų muziejų Laterane; ir jis kreipėsi į mokslininkus, jų prašydamas misijonieriams suteikti etnologiskų

ir etnografiškų žinių. Jo rūpestis dėl rytinės krikščionybės atsiskyrusių bažnyčių, dėl ortodoksų rusų bažnyčios narių, ir pačioje tikrumoje, dėl bažnyčių ir žmonių gerovės, ir pasekmė buvo ta, kad visur įsteigė mokyklos, kolegijos, seminarijos ir institutai, ir visa sumanyta krikščionybės tiesų išplatinimui. Jo uolumas misijoms jau išdavė gausų vaisių kaip viduje taip ir Azijoje, Afrikoje ir Pacifiko salose.

Popiežius Pijus XI savo energiją ir genijų išymėjo bažnytinio gyvenimo visuose skyriuose. Jis geriausiai bus minimas, gal, dėl jo darbų, susijusių, ir žinomų, kaip "Socialinis Klausimas." Ta problema, neatskiriama nuo bent kurios civilizuotos draugovės formos, tapo skaudi XIX-ktame amžiuje, kaip industrinės revoliucijos paseka. Ilgaus laikais tai buvo iš didesnės dalies spekuliacijos dalykas, bet kapitalizmo ir imperializmo išnaudojimui tą klausimą išstumėio iš teorijos akvračio ir nuo XIX-ktajo viduramžio ir ligi šiai dienai padarė svarbiausia problema. Tas socialinis klausimas dabar yra vyriausiai verčiantis reikalas iš visų problemų. Jis liečia pasaulį meno, proto ir mokslo, jis spalvuoja vidujines politikas ir tarptautinius santykius. Industrinė revoliucija dar vis pažanguoja, ir kiekviena permaina industrinėje technikoje deda naują kliūtį socialinės reformos kelyje ir įtempia socialinį nepatenkinimą. Ginčų ir kovos visoje istorijoje du vardai išymiausiai stovi viršum visų kitų, būtent: Karlo Markso ir Popiežiaus Leono XIII-ktajo vardai.

Socialinis Klausimas

Popiežius Leonas XIII buvo aštuoniais metais senesnis nekaip Karlas Marksas, ir Popiežius pergyveno jį dvidešimtim metais. Savo nuncijatūros metu Belgijoje (1843-1846), Leonas gavo parankiausių žinių apie industrializmą, ir buvo viešumoje keletą metų pirma Markso atvykimo į Belgiją, kuomet tapo išvartytas iš Prancūzijos. Marksas tėmijo kapitalo problemą iš kairinio Hegelio monisto materialistinio atžvilgio; Leonas gi žvelgė į kapitalo problemą iš Evangelijos atžvilgio. Radikalų ir revoliucionierių reformatorių visos pirmesnės teorijos rado išreiškimą marksizme; konstruktivės ir pažangios minties visi sekėjai rado išreiškimą Leono dėstymuose. Abu vyrai sutiko, kad yra didelių išnaudojimų, kuriems reikalinga gyduolių atitaisyti, ir rado skaudžių neteisy-

biu, kuriu negalima toleruoti, nē pakēsti.

Vertus paprastomis sanlygomis, Leono planas nieko kito nerekalavo kaip tik moderninēs industrinēs draugovēs sukrikscioninimo. Kuomet jis buvo Perugijas vyskupu, jis daug rašē socialiniais klausimais, taēiau — tik jam tapus Popiežium kad jis viešai iškēlē reformos savo pilnā programā. Ta programa jis ryžosi nušviesti šeimos, valstybēs, ekonomiskos tvarkos tikrājā prigimtī ir draugovēs konstitucijā. Jis īšleido daugelī encikliku minētomis temomis, īš kuriu visu svarbiausia buvo *Rerum Novarum* (gegužēs 16 d., 1891 m.), kuri ligi šioliai dar tebēra sveikos ir pažangios socialinēs reformos rankvedis. Popiežiaus Leono ipēdinis Popiežius Pijus X savo visā energijā aukojō modernizmui, ir Popiežius Benediktas XV visas buvo uziņtas pasauliniu karu. Gi Popiežius Pijus XI, užeņēs Apaštalū Sostā, tuojau prisiēmē Popiežiaus Leono XIII-ktōjo darbā tēsti.

Protarpyje naujās pasaulis atējo gyveniman, ir daug kas neprāējo teoretiskō vaidmens Popiežiaus Leono XIII-ktōjo popieživimo metu, buvo nuožmi ir žiauri tikruma Popiežiui Pijus XI. Nerekalinga, ir yra negalimybē ēia detaliai kalbēti Popiežu Leono ir Pijaus socialiniais mokinimais. Jie abu siekē to paties tikslo — socialinio teisingumo reformuotoje arba atnaujintoje socialinēje tvarkoje — tomis paēiomis sanlygomis ir tais paēiais metodais. Popiežius Pijus XI tam sajūdžiui davē naujā gyvenimā ir stiprybē savo būtinu reiškimu principu, kuriuos pagrīso Popiežius Leonas XIII, ir atmetimu esamo radikalizmo, socializmo ir komunizmo. Jis pasmerkē totalitarianizma, diktatoriū uzsimojimus ir absolūtizma, ir pasaulinius ir ateistinius mokinimus ir kypimus, kurie darkē edukacijā ir šeimā. Enciklikoje *Quadragesimo Anno* (gegužēs 15 d., 1931 m.), kuriā īšleido paminēti enciklikos *Rerum Novarum* 40 metu sukaktī, Popiežius Pijus XI ne vien paantrino ir pakartojō Popiežiaus Leono XIII mokinimus, bet ir nurodē, kaip tie mokinimai gali būti pritaikomi naujam vaidmeniui moderninēs industrinēs draugovēs evolucijoje. Jis nevīrsija Popiežiaus Leono XIII, kaip vadas socialinēje rekonstrukcijoje, bet jis apvainikavo ir suvienodinō Popiežiaus Leono XIII darbā.

(*Bus daugiau.*)

Marija — Maloniū Dalintoja

LORETTO katedroje, kaip didžiausia šventenybē, yra saugojamas Marijos Apreiškimo namelis. Padavimas sako, kad šiame namelyje yra gyvenusi prieš Apreiškimą Marija ir paskiau šv. Šeimynēlē grīžusi īš Aigipto. Namelis XIII šimtmetī, Palestinā užeņmus islamo īspažintojams, stebuklingu būdu buvēs perneštas ī Fiume, o īš ten ī Lorettā. Namelis īrengtas īš Palestinoje vartotū plytū. Jo kuklumas primena kuklios Viešpaties tarnaitēs gyvenimēlī. Daug žodžiū ir raštu ginējamasi, ar Loretto namelis yra tas pats Apreiškimo, ar tai tik panašus sukurtas. Vieni tvirtina, net dokumentais īrodinēja, kad esās tikrai tas pats. Kiti priešingai īrodinēja, kad tai negalīs būti ypaē, kad yra mūrinis īš plytū. Kaip ten bebūtū su namelio istorija, bet svarbu, kad ī Lorettā īš visu pasaulio šaliū kasmet suplaukia milijonai Marijos garbintojū. Kunigai didžiujasi, jei pritelpa prie namelyje īrengto altorelio atlaikyti šv. Mišias. O tikintieji, norēdami gauti daugiau Marijos maloniū, keljāklupečiai eina aplinkui namelī. Takas aplinkui namelī īsklotas kietu marmuru. Nežiūrint, kad leidžiama vaikšēioti tik keliais, tako marmuras yra gana īsdilintas, duobētas. Duobelēs liudija, kaip daug tū vietā turējo atlankyti žmoniū, kad net kietas marmuras, dilinamas minkšta medžiaga, skaudžiai yra pajutēs. Kai mažo tikėjimo, ar visiškai netikī liberalai klausia:

— Ar tai tikrai namelis esās īš Nazareto? — Pamaldūs, visa širdžim Marijā mylī, italai atsako:

— *Mums nesvarbu, īš kur namelis. Mums tik svarbu, kad ēia Marija teikia gausiū maloniū.* —

Atsargiai Su Ugnimi

JUODI DEBESYS slinko ant Europos, kada vasarā 1870 m. Prusū karalius Vilhelmas īskeliavo Emsan'e gydytūsi. Dvi didžios galybēs — Prancūzija ir Prusija — buvo pasiruošusios ī karā, viena prieš kitā: Prancūzijai rūpējo užlaikyti pirmajā tarp kitū karalysēiū vietā, kuriā Napoleonas III buvo īgijēs; prūsams rūpējo tū jū aukštā padētī īsplēšti ir sau užtikrinti.

Prusai īš savo pusēs buvo jau pilnai pasiruošē. Su Bismarku priēšaky, jie troško karō; bet visi jū pasistengimai ne

galėjo pajudinti kietos, kaip uolos, senojo monarko valios, kurs norėjo savo senatvę ramiai praleisti, neužtraukdamas ant savo pavaldinių nelaimių, kokius karas paprastai atneša. Bismarkui visgi ant galo pavyko palaužti monarko Vilhelmo valią. O kokiū būdu? — Melagystės ginklu? — Taip! Kur jokie prikalbinėjimai, jokie prašymai nieko negelbėjo, pagelbėjo vienok melagystė. Bismarkas pakeitė atsiųstą iš Paryžiaus telegramą ir išaiškino karaliui, būk toji telegrama užgaunanti prusus ir tiek pat reiškianti, kiek karo paskelbimas.

Karalius Vilhelmas įtikėjo, ir prasidėjo karas, baisus karas, kurs šimtams tūkstančių atėmė gyvybę, paliko varge ir skurde jų motinas, pačias ir vaikus, o sunkių žaizdų padarė ir prusams, kurie laimėjo, ir dar labiau Prancūzijai, kuri tapo nužeminta ir sutrinta.

Tiek padarė vienas žodis. Teisingai tat

sako Šv. Jokūbas: “Štai ir laivai, nors jie dideli ir smarkiu vėju varomi, yra pasukami mažu vairu, kur tik nori vairininko valia. Taip ir liežuvis yra, tiesa, mažas narys, tačiau didžiuojasi dideliais dalykais. Štai koki maža ugnis kokį didelį mišką uždega!” (Jok. 3, 4-5). Pamastyk! kiek tai pragaištis padaro ugnis sausros metu! Ir kame priežastis viso to? Štai maža kibirkštis iš papiero, degtukas neatsargiai numestas ir t. t. Pradžia maža, bet pasekmės didžiausios. Panašiai su liežuviu. Žodis greitai praskamba, bet jo pasekmės gali būti labai ilgos ir tvirtos ir savo didume neapimamos. Paimk pavyzdžiui melagingo Bismarko žodį ir prancūzų su prūsais karą, kuris buvo to žodžio pasekmė. Teisingai sako Šv. Jokūbas, jog liežuvis tai ugnis, kuri uždega didelį mišką ir gali padaryti baisią skriaudą. Tat, saugokim savo liežuvį! *Stasys Saplys (L. K.)*

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Jei man reikėtų apleisti bažnyčią, kada šv. Komunija yra dalinama, ar reikia priklaupiti vicnu keliu, ar ant abiejų? B. E.

Kada Švč. Sakramentas yra išstatytas, arba monstrancijoj arba ciborijoj, ir kunigui dalinant šv. Komunią, reikia priklaupiti ant abiejų kelių. Jei dėl kokios priežasties aplinkybės bei sveikata neleistų, galima visai nepriklaupiti.

Ką reiškia Evangelijos žodžiai: “Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis?” Ar tai reiškia, kad dangus bus sunaikintas? O. I.

Šiais žodžiais Viešpats Jėzus kalba ne apie amžinos laimės Dangų, bet apie tai ką mes vadiname dangiškais kūnais — saulė, mėnulis, žvaigždės ir planetai. Kiek anksčiau Jėzus yra pasakęs: “Jie matys Žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyje su didžia galybe, ir garbe, ir majestotu.”

Mirus pakrikštytiems kūdikiams, ar jie tampa angelais ar šventaisiais? O. I.

Sielos pakrikštytų kūdikių, kurie miršta nesulaukę protavimo amžiaus, tai yra, kada

jie dar negali nusidėti, eina tuojau į dangų ir stoja šventųjų eilėse, kurių Bažnyčia nekanonizuoja. Angelai yra skaisčios dvasios be kūnų, Dievo sutverti prieš žmogaus sutvėrimą. Joks žmogiškas sutvėrimas negali tapti angelu.

Kuri sekančio atsidūsėjimo formų yra teisinga: “Jėzau, Marija, Juozapai,” ar “Jėzau, Marija, ir Juozapai”? A. B.

Žodžio “ir” nėra originaliam atsidūsėjime (kurio paskirti atleidai tiems, kurie jį sukalba kasdien yra septyni metai ir septyni kvadragenai kiekvieną kartą; ir visuotinis atlaidas vieną kartą į mėnesį). Bile kuri minėtų atsidūsėjimo formų nesumažina atlaidų, bet tik pirmoji yra teisingoji.

Ką reiškia leli'a, kuri šv. Antano paveikluose matosi jo raiškose arba prie šono? Ar ji turi ką nors bendra su apsireiškimais arba stebuklais? Tre-kė

Dėl jos skaistumo ir nepaprasto baltumo, ielija religijos mene yra vartojama, kaip skaistybės simbolis (ženklas). Taip ją galima matyti daugely paveikslų bei stovylių ne tik šv. Antano padviečio, bet ir Švč. Panelės,

šv. Juozapo, šv. Katarinos sienietės, šv. Dominiko ir kitų šventųjų, kurie pasižymėjo nepaprastu skaistumu. Šv. Antano gyvenime mes nežinome jokių apsiųreškimų nei stebuklų, kurie ką nors bendra turėtų su lelija.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Kaunienė Z., Chicago, Ill.	3.00
Zaboraitė V., Chicago, Ill.	2.00
Stankienė M., Kenosha, Wis.	3.00
Aitutis F., Rockford, Ill.	3.00
Makauskienė D., Chicago, Ill.	3.00

Ruskienė M., Shenandoah, Pa.	3.00
Daugirdienė A., Shenandoah, Pa.	3.00
Tamašauskienė E., Rochester, N. Y. ...	3.00
Tamulaitis V., So. Boston, Mass.	3.00
Venskevičius V., Duquesne, Pa., Garb. narys	2.00
Grebliunas J., Homestead, Pa.	2.00
Kumikauskienė R. Mrs., Homestead, Pa.	2.00
Aunis Bar., Library, Pa.	2.00
Venslovas J., Kingston, Pa.	3.00
Venslovienė Petron., Chicago, Ill.	3.00
Urbikas Fr., Chicago, Ill.	3.00
Sokienė R., Philadelphia, Pa.	3.00
Gailis A. Mrs., Braddock, Pa.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

AUKOS MARIJONŲ SEMIN. KOPLYČIAI

SEMINARIJOS VADOVYBĖ NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA SAVO VISIEMS GERADARIAMS

D. A. Slenies — \$25.00.

Dr. Lauraitis — \$11.00.

Marė Rumbis — \$100.00.

Po \$10.00 — Zigmantas L. Gedvilas, Stulgaičių šeima, Antanina Leščinskienė, Vladas Tomkevičius, Juozas Janušauskas, Staeffel, Gruseckienė, O'Dowd, M. Žaldokas, Stasys Valiulis.

Po \$5.00 — Petras Sokelis, Puplesis, adv. Juozas J. Grišius, A. Dantaras, O. Aleknienė, C. Supekienė, šv. Cecilijos draugija, šv. Juozapo draugija, M. Bartkūnienė, M. Ališauskas, Pr. Gedžius, Paukštai, L. R. K. Moterų Sąjunga (per Gedminienę), M. Kumšlytis, M. Vainauskienė, M. Strakalaitis, S. Gedminai, Jonas Činikas, M. Šlikas, P. Rekašiūtė.

Po \$3.00: A. Vaitkevičius, Alijošienė.

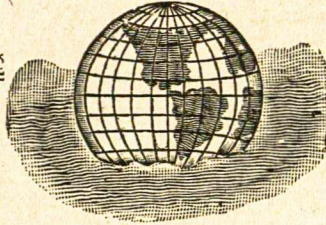
Po \$2.00: O. Budrikienė, N. N., V. Katauskas, S. Paukštaitė, J. Katurskas, A. Alek-

na, Stantienė, Masaičiai, Knlikauskai.

Po \$1.00: O. Nasakaitis, J. B. Šliogeris, L. Šimutis, Sakalas, Repel, Aitutis, V. Balasis, Italis, S. Pocius, Ieva Sappalas, Varagienė, Paulauskienė, Černauskienė, Taupitienė, Liutikai, Kisielius, J. Kisel, Snarskis, Šimutienė, Stulginskis, Palaužaitė, Mosteikienė, Ona Rudaitis, Ona Sriubienė, B. Šliogerienė, Sokelienė, Šebaras, Garbašaitė, Ona Lukoševičienė, K. Žvirblienė, Šleikas, M. Grybaitė, Rainienė, Gedmintas, Pupelienė, Andrijuokas, Alandrikienė, Gedminienė, Švilkienė, Jasaitienė, Šiūlienė, Atroškienė, Jurčiūnas, Platikienė, Barkauskienė, Tatiienė, Metrikas, Dargis, Pocienė, Lubertas, Šimulis, Ivanauskienė, N. Rinikas, Ieva Skirius, A. Drumaitė, Bacevičius, Saulvaitis, A. Bacevičius, B. Gontaul, Švilpauskienė, Plečkaitis, E. Jančius,

Vizgard, Antanavičius, Jurečkienė, A. Kripas, K. Šriubaitė, Urbonas, Lajaitis, Navickienė, Lingis, Šlickis, Radzevičius, Lenkauskas, Benekaitis, Balčius, Bajorienė, Šukis, Bačiulienė, Mažeikaitė, Barauskienė, Idzelienė, Koncevičius, Drabulis, Tarvainienė, Kaz. Laurinavičius, Kaunienė, Vainaskienė, Baltutis, J. Mykolas, Daudienė, Danšeitaras, Zakaras, Kakta, Valerija, S. Dovidauskas, V. Radavičienė, J. Naujokas, P. Simonėlis, Matukaitė, Lissauskas, Gubistienė, Ciplienė, Vilkas, Balčiūnaitė, Česiūnas, Marauskas, Kybartienė, Petraitis, Briedikaitė, Motekaitis, Gedminas, Bruba, Jusčius, B. Kavaliauskienė, S. Visockienė, Spaitis, Daužvardis, M. L. Kareiva, Dubinskas, Čičanskas, Kubšta, Karečkas, Aleksokas, Šerpetis, Česokas, Gudavičia.

Katalikų Pasaulyje

ARK. MOONEY UŽĖMĖ ARKIVYSKUPIJOS SOSTĄ

Detroit, Mich. — Čia rugp. 3 d. įvyko naujos Detroit arkivyskupijos pirmojo arkivyskupo E. Mooney ingresas (sostan įvedimas).

Bažnytinių iškilnių priešakyje buvo apaštališkas delegatas J. Valstybėms, J. E. arkivyskupas A. G. Cicognani.

Dalyvavo 9 arkivyskupai, 59 vyskupai ir apie 1,300 monsignorų, kunigų ir religinių ordinų atstovų.

Tuoju po ingresso apeigų arkiv. Mooney atlaikė iškilmingas pontifikalines Mišias.

BAŽNYTINĖS REORGANIZACIJOS DARBAS ETIOPIJOJE

Vatikanas. — Pranešta, kad bažnytinės reorganizacijos darbas Etiopijoje sėkmingai užbaigtas.

Šventasis Sostas ėmėsi šio darbo, kaip tik italai užkariavo tą Afrikos kraštą. Darbas buvo skubotas ne tiek dėl to, kad ten yra plati dirva misijonieriamui, bet ypač dėl to, kad teikus reikalingą dvasišką patarnavimą italams kolonistams.

Kol kas kolonizacija dar ne pradėta dideliu užsimojimu. Bet šiandien Etiopijoje dirba dešimtys tūkstančių italų darbininkų prie tiesimo kelių. Jie reikalingi dvasiško patarnavimo.

PASKELBTAS ISPANIJAI ŠVENTASIS GLOBĖJAS

Bilbao, Ispanija. — Nacionalistų vyriausiasis vadas gen. Franco paskelbė, kad Ispanijai šventuoju globėju skirtas šv. Jokūbas Didysis. Bažnyčios valdžia šio globėjo šventei paskyrė liepos 25 dieną. Ši šventė minėta šiomet, ir kas metai bus minima.

DE PAUL UNIVERSITETUI NAUJI RŪMAI

Chicago, Ill. — De Paul (Tėvų Pauliečių vedamas) universitetas Chicagoy pradėjo statyti naujus namus — Science Hall — Mokslų Rūmus. Pastatymas atsieis apie 250,000 dol.

SUIMTI UŽ BAŽNYČIŲ ATIDARYMĄ MEKSIKOJE

Mexico City. — Chiapas valstybės mieste Las Casas suimti aštuoni katalikai ir uždaryti į federalinį kalėjimą. Suimtieji kaltinami, kad jie pajėgomi ten atidarė keletą bažnyčių, kurios nuo 1933 metų uždarytos.

Suimtieji pareiškia, kad bažnyčias atidarė katalikų minios. Jie nevadovavo minioms. Suėmimo priežastis yra paprastas politinis kerštas. Suimtieji dirbo šalies politikoje ir norima juos pašalinti.

PIRMOJI PLIENINĖ BAŽNYČIA ČEKOSLOVAKIJOJE

Ostrave pradėta statyti nauja bažnyčia, kuri bus moderniškiausia Čekoslovakijoje: ji visa bus iš plieno. Bažnyčios navoje bus 2,000 sėdimų vietų. Varpinė, kurioje kybos 3,000 kilogramų svorio varpai, bus 34 metrų aukščio. Pirmoji plieninė bažnyčia pasauly prieš šešerius metus pastatyta Esene, Vokietijoje.

DIRSTELKITE, KOKIA YRA RELIGINĖ LAISVĖ RUSIJOJE

Ryga. — Sovietų Rusijos diktatorius Stalinas pripažino Rusijai, kaip jis sako, "demokratiškiausią" pasaulį konstituciją, kurią tarp kitko gyventojams pripažinta ir religinė laisvė.

Kaip ši religinė "laisvė" laiduojama, liudija apturimos iš Rusijos žinios. Chabarovske, Blagovieščenske, Čitoj ir kituose Sibiro miestuose čekos agentų viršininko Ješovo įsakymu uždarytos užsilikusios ir sinagogos. Be to, areštuota daugiau kaip 200 dvasininkų, daugiausia pravoslavų šventikų. Areštuotieji kaltinami, kaip paprastai, espionažu sovietų Rusijos priešų naudai.

Anot pačių bolševikų laikraščių, per pirmąjį šių metų pusmetį Rusijoje uždaryta 402 stačiatikių cerkvės, 81 katalikų bažnyčia, 8 baptistų ir metodistų maldnamiai, 60 musul-

monų maldnamių ir 55 sinagogos. Daugumas uždarytų šių pastatų pavesta naudotis bolševikams.

Bolševikų bedievių organizacija reikalauja Stalino įsakyti konfiskuoti visus kokius nors užsilikusius bažnyčių ir cerkvių šventus indus, tai visa užsieniuose parduoti ir gautus pinigus sunaudoti ginklavimuisi.

Maskvos vyriausybės leidimu bedievių organizacija jau pradėjo surašinėti šventus indus bažnyčiose ir cerkvėse.

ROMOJE MIRĖ ŽYMUSIS KANONISTAS, KLARITŲ GENEROLAS

Roma, (per pašta). — Mirė kun. Filipino Maroto, C.M.F., klaritų misijonierių kongregacijos generolas. Velionis buvo žymus konomistas ir kelių Popiežių patarėjas.

Kun. Maroto neseniai grįžo lankęs Ispaniją, kur jis per du mėnesius vizitavo su naikintas klaritų įstaigas. O ten klaritai labai skaudžiai nukentėjo nuo raudonųjų gaivalų. Išžudyta šimtai jų kunigų, brolių ir auklėtinių; sunaikinta eilė jų vienuolynų, bažnyčių, kolegijų ir kitų mokyklų. Ne be pagrindo pažymima, kad tie radikalų pikti darbai paveikė garbingą generolą. Prislėgė jam dvasią ir paskubino mirtį.

Iki mirsiant velionis kun. Maroto buvo konsultorius šioms Romos kurijos šventoms kongregacijoms: tarybos, religinių reikalų, seminarijų ir universitetų, tikėjimo propagandos ir šventojo ofiso.

VYSK. KEARNY PASKIRTAS ROCHESTERIO DIOCEZIJON

Washington. — Salt Lake City diecezijos vyskupas J. E. Kearney paskirtas vyskaupti Rochesterio, N. Y., diecezijon.

Rochesterio diecezijoje vyskupavęs arkivyskupas Mooney, kaip žinoma, paskirtas arkivyskupu į naują Detroito arkidieceziją.

PANAIKINO STUDENTŲ FEDERACIJĄ

Vatikanas. — Gauta žinių, kad Wurtemberge naciai panaikino vokiečių katalikų studentų federaciją ir jos turtą užgrobė.

14 NAUJŲ BAŽNYČIŲ DAUGIAU VIENAME MIESTE

Milanas (Italijoje). — Nors Milanas turi ir gana daug bažnyčių, tačiau pasirodo, kad jų neužtenka, todėl nutarta pastatyti dar 14 naujų bažnyčių. Kardinolas Šusteris išleido ganytojišką laišką, kuriame konstatuoja,

kad bažnyčių statybą remia gausiai ne tik tikintieji, bet ir įvairios prekybos ir pramonės įmonės.

ČEKOSLOVAKIJOJ DAUGĖJA KUNIGŲ SKAIČIUS

Praha. — Čekoslovakijoje kas metai daugėja auklėtinių skaičius katalikų seminarijose. Net nekatalikiški stebisi tuo įvykiu.

Praėjus trejiems metams Čekoslovakijoje visos katalikų parapijos turės kunigus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

ATŠAUKIAMAS RELIGINIO POBŪDŽIO ŠASKRIDIS Į VYTAUTO PARKĄ

Chicago, Ill. — Rugpiūčio 5 d. Federacijos Chicagos apskrities susirinkime, dėl laiko trumpumo tinkamai prisiruošti, parką illuminuoti ir kitų priežasčių, vienbalsiai nutarta anksčiau paskelbtą spaudoje sumanytą rengti religinio pobūdžio Chicagos lietuvių šaskridį Vytauto parke Lietuvos krikšto 550 metų paminėjimui atšaukti.

Taigi, rugp. 11 d. bus tik pontifikalinės pamaldos šv. Jurgio bažnyčioje, vakare suvažiavimo Vytauto parke nebus.

Sekmadienį, rugpiūčio 15 d. visi raginami priimti šv. Komuniją padėkoti Dievui, už tai, kad teikėsi prieš 550 metų pašaukti Lietuvą į krikščionybę. Šios sukaktuvės ypač Chicagoje bus ypatingu būdu minimos; kiekvienoje bažnyčioje bus ypatingos pamaldos.

KUN. PETRAS MALINAUSKAS, M.I.C.

Liepos 18 d. Romoje išventintas į kunigus Petras Malinauskas, jaunas amerikietis, marijonų vienuolijos narys, kilęs iš Ashley, Penna.

Kun. P. Malinauskas gimė sausio 7 d., 1908 m. Ashley, Pa., dabartinėj Sugar Notch parapijoje. Pradėjęs ir high school mokslus išėjo savo gimtame mieste. Vėliau įstojo į lietuvių bernaičių kolegiją Marian Hills, Hinsdale, Ill. Šioje įstaigoje atliko ir naujokavimą. Vienus metus ėjo mokytojo pareigas Marianopolio high school, Thompson, Conn.

1932 m. išvyko į Romą ir mokėsi Angelico universitete, vasaromis lankydamasis Lietuvoje. Liepos 18 d., š. m., buvo išventintas į kunigus Romoje. Tuojau po šventimų išvyko į Lietuvą. Marijampolėje per šv. Onos atleidus liepos 26 d. atlaikė savo primicijas.

Vasarą praleisias Lietuvoje ir rudenyj grįš atgal į Romą tęsti savo studijų.

Kun. P. Malinauskas yra labai malonaus būdo jaunuolis, turįs daug draugų ypatingai mokykloje, kurioje jam teko mokintis ir kitus mokinti. Kunigo šventimai atnešė nemaža džiaugsmo jojo senai mamytei ir visai pp. Malinauskų šeimai. Daug jaunu klieriku rūpinosi jojo globėja a. a. Barbora Auškalnaitė, kuri de ja nesulaukė jojo matyti prie altoriaus, nes mirė pereitą žiemą Chicagoje.

Draugai ir prieteliai džiaugiasis kun. Petro laimėjimais ir linki jam geriausio pasisekimo moksle ir ateityje gyvenime, besidarbuojant Kristaus vinyne Amerikos Lietuvoje.

L. K.

KUNIGŲ VIENYBĖS SEIMAS

Kova su Komunizmu

Liepos 28—29 dienomis Pittsburghe, Šv. Pranciškaus vienuolyne įvyko Kunigų Vienybės metinis seimas.

Dalyvavo 24 kunigai ir 2 vyskupai.

Lygiai 10 val. ryto seimas prasidėjo pamaldomis ir pamokslą pasakė J. E. vysk. M. Reinys. Vyskupas Boyle pamaldų metu sėdėjo sanktuarijume.

Malda ir sveikinimo žodžiu atidarė seimą vietos vyskupas J. E. Hugh C. Boyle, D. D., ragindamas kunigus laikytis vienybės ir darbuotis visuomenei kat. akeijoje. Toliau sveikinimo žodį tarė vysk. M. Reinys ir prel. M. Krušas.

Prezidiumą sudarė: pirm. kun. J. Švagždys, vice pirm. kun. Baltutis ir sekr. kun. J. Vaitekūnas. Garbės prezidiuman pakviesti vyskupai Reinys ir Boyle ir prel. M. Krušas.

Išrinkta nauja centro valdyba: pirm. kun. Jonas Balkūnas, sekr. kun. K. Paulonis ir išd. kun. J. Vaitekūnas. Vice pirmininkais yra provincijų pirmininkai.

Valdybą sudaro visi jauni kunigai.

Forumą redaguoti išrinktas kun. M. Urbonas iš Du Bois, Pa., amerikiečių skyrių Tiesos Kelyje vesti išrinktas kun. S. Stonis iš Jersey City, N. J.

Antroji diena kunigams buvo naudingiausia ir maloniausia. Visi pageidavo kasmet antrą seimo dieną laikyti įvairias diskusijas. Šiais metas pricipali tema ir dauguma diskusijų lietė kovą su komunizmu išėivijoje.

Seimas negausus, bet rimtas, praėjo gražiausioje nuotaikoje. Abu vyskupai įnešė daug rimtumo ir autoriteto. Abu užgyrė Kunigų Vienybės veiklą.

Delegatas.

LIETUVOS VYČIŲ VALDYBA 1937-38 M.

Dayton, O. — Rugpiučio 3—5 d. įvykusiam Lietuvos Vyčių seime išrinkta ši valdyba:

A. Mažeika, pirm.; P. Gudelis, vicepirm.; V. Bodvilas, vicepirm.; A. Varaniūtė, rašt.; B. Petraitytė, fin. rašt.; M. Petraitenė, išd.; K. Stulgaitis ir A. Savickas išdo globėjai.

Spaustuvės direktoriai: K. Savickas ir J. Glebauskas.

Apskričių Valdyba: P. Bložis, Chicago; L. Kėtvirtis, New York ir New Jersey.

KUN. J. ČUŽAUSKUI 10 M. JUBILIEJUS

Waukegan, Ill. — Liepos 31 d. mūs kleb. kun. Juozas J. Čužauskas šventė 10 metų klebonavimo sukaktį. Vikaraudamas kun. J. Čužauskas neimdavo atostogų. Ir klebonaudamas nėra turėjęs jokių atostogų. Jis pats sakosi: “nesu pavėlavęs atsikelti; nesu savo darbo apleidęs, nei kitai dienai atdėjęs.”

Sveikiname!

MOTERŲ SAJUNGOS 18-sis SEIMAS

Chicago, Ill. — A.L.R.K. Moterų Sąjungos 18-sis seimas įvyks rugpiučio 16, 17, 18, 19 dd., Chicagoje, švč. Panelės Gimimo parapijos salėje. Seimas prasidės iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias laikys kun. A. Baltutis, dalyvaujant J. E. Vilkaviškio vyskupui Mečislovui Reiniui, švč. Panelės Gimimo par. bažnyčioje. Pamokslą sakys centro dvasios vadas kun. A. Linkus. Per šv. Mišias atstovės in corpore eis prie šv. Komunijos. Po šv. Mišių bendri pusryčiai ir tuojuo prasidės seimas.

Paskutinis Moterų Sąjungos seimas buvo Hartford, Conn. 1935 metais. Tat, prie šio seimo rengtasi per du metų. Manoma, kad šis seimas bus vienas didžiausių Moterų Sąjungos seimų. Jis bus gausus ne tik nutarimais, bet ir atstovėmis.

LIETUVOS SPORTININKAI APLEIDO AMERIKĄ

Lietuvos sportininkai, užbaigę savo maršrutą, rugpiučio 4-tą apleido Ameriką. Jie atlankė Chicago, Detroitą, Glevelandą, Scrantoną, Wyoming Klonį ir Brooklyną. Jų vizitai, jų geri pasirodymai sporto žaidimuose, malonus, mandagus apsiėjimas padarė gero įspūdžio, ypač jaunuomenės tarpe.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

PRIEKULĖJE PASTATYTA KATALIKŲ BAŽNYČIA

Priekulės (Klaipėdos kr.) katalikų bažnyčios statybos darbai eina visu smarkumu. Jau baigtas ir bokštas. Dabar pradėta dengti stogas.

Klaipėdos krašte dar yra kat. bažnyčios — Klaipėdoje, Šilutėje (Žibuose), Pagėgiuose, Viešvilėje, Robkojuose, Plikiuose ir Smalininkuose. Katalikų Klaipėdos mieste ir krašte yra per 30 tūkstančių. Gyvas reikalas pastatyti naują bažnyčią Klaipėdos miesto pietinėje dalyje ir bent vienoje Neringos vasarvietėje.

STATYS PAMINKLA

Girkalnis. — Girkelnio valsčiaus parapija nutarė pastatyti prieš du metus mirusiam kun. Bačkui gražų paminklą. Šiam paminklui statyti jau pradėta rinkti aukos. Kun. Bačkus šioje parapijoje išbuvo daugelį metų, buvo geros širdies, todėl savo gautas pajamas netaupė, bet jomis sušelpdavo, kiek galėdamas, vargšus, nukentėjusius ir buvo visų mylimas. Parapijos gyventojai šio paminklo statymui su noru aukoja.

SPAUSDINAMA AUŠROS VARTŲ II LAIDA

Kaunas. — Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslo pirmoji laida jau baigiama platinėti. V. G. F. Komitetas iš daugelio asmenų ir organizacijų kasdien gauna laiškų, kuriais užsakoma po keliolika paveikslo egzempliorių. Komitetas nutarė atspausdinti paveikslo antrąją laidą, kuri greit išeis iš spaudos. Kaina ta pati — 1 litas.

KAUNE YRA APIE 135,000 GYVENTOJŲ

Šiuo metu Kauno mieste ir priemiesčiuose yra apie 135,000 gyventojų; Žaliakalnyje — 45,000, Naujamiesty — 43,000, Sančiuose — 21,000, Vilijampolėje — 14,500, Aleksote — 6,500 ir A. Panemunėje — 5,000 gyv. Tai gi, daugiausia gyventojų yra Žaliakalnyje.

PAŠVENTINTI NAUJI KAPAI

Onuškis. — Čia pašventinti naujieji kapai. Apie kapus apkastas griovis ir ant kapų pastatytas kryžius. Kapų pašventinimo kal-

boje gerb. kleb. A. Jukna nurodė kapų reikšmę ir prašė parapijiečių ateinantį pavasarį sutvarkyti naujuosius kapus gyvatvorėmis, takais, medeliais ir gėlėmis.

VARPŲ MUZIKA KARO MUZIEJAUS BOKŠTE JAU SUMONTUOTA

Kaunas. — Karo muziejaus bokšte varpų muzikos montavimo darbai jau visai baigti. Varpus užsakė ir tikrino Tallat-Kelpša. Varpams priimti ir muzikos sumontavimo tinkamumo patikrinti buvo sudaryta specialioji komisija.

Įrengti Karo muziejaus bokšte buvo atvykęs pats liejyklos savininkas M. Michel ir du padėjėjai. Sujungus varpus su laikrodžio mechanizmu, automatiškai jie gros "Lietuviai esame mes gimę," "Marija, Marija," "Kur bėga Šešupė" ir kt. Be to, varpų klavitūra bus galima trimis oktavomis groti visas melodijas. Kauno Karo muziejaus kovų varpai bus didžiausieji Rytų Europoje.

Kovų varpų krikštas numatytas rugsėjo 8 d. Jie būsia pakrikštyti tų vietų vardais, kuriose vyko didžiausieji mūšiai dėl Lietuvos nepriklausomybės. Be to, varpams bus duoti mūsų žymesnių kovotojų dėl Lietuvos laisvės vardai.

Reguliarus kovos varpo skambinimas — varpo muzika dar nenustatyta.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ

400 puslapių knyga.

Kaina \$1.75

"LAIVAS"

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

Platinkite naudingiausį laikraštį
Tėvų Marijonų savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c